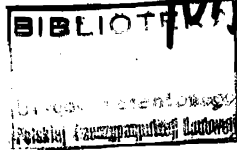


E 03 b 9/02

Opublikowana dnia 9 kwietnia 1962 r.

~~F466~~ ~~111~~ ~~104~~

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 45647

Kl. 61 a, 15/05

Jaworznicko-Mikołowskie Zakłady Naprawcze Przemysłu Węglowego*)

Kostuchna, Polska

Hydrant nawiertowy

Patent trwa od dnia 26 maja 1961 r.

W celu zwiększenia bezpieczeństwa przeciwpożarowego istnieją w kopalniach rurociągi przeciwpożarowe, będące stale pod ciśnieniem wody. Długość tych rurociągów jest zależna od wielkości kopalni i waha się od 12 do 60 km. Chcąc w sposób skuteczny korzystać z rurociągu przeciwpożarowego należałoby zabudować co pewien odstęp stały hydrant. Ilość hydrantów byłaby bardzo duża. Ze względu na niekorzystne warunki kopalniane, wyrażające się znaczną wilgotnością powietrza i dużym zapyleniem, hydranty wymagałyby stałej konserwacji i kontroli w celu ich utrzymania w stanie niezawodności działania.

Hydrant nawiertowy według wynalazku umożliwia włączanie się w każdym dowolnym miejscu do rurociągu przeciwpożarowego w ciągu około trzech minut. Najbardziej korzystne

jest to, że hydrant nawiertowy daje możliwość włączenia się do rurociągu przeciwpożarowego jak najbliższej pożaru, który dzięki temu może być szybko i najskuteczniej zwalczany. Zaoszczędza się również olbrzymią ilość stałych hydrantów, jak i poważnych kosztów związanych z pracochłonnymi czynnościami kontrolnymi i konserwacyjnymi.

Rysunek przedstawia przekrój podłużny hydrantu nawiertowego, który składa się z korpusu 1, do którego jest przymocowana uszczelka 3 za pomocą nakrętki 6. Na korpusie jest osadzona nasada ruchoma 9, w której jest osadzone wrzeciono 7 z koronką wiertniczą 6. Wrzeciono uruchamia się za pomocą grzechotki 10. W korpusie 1 jest osadzony zawór 2 z wyłącznikiem Storca. Do przymocowania hydrantu nawiertowego na rurociągu przeciwpożarowym służy łańcuch Galla 4 z śrubą napinającą 7.

Hydrant nawiertowy używa się w sposób następujący: przed użyciem należy sprawdzić, czy zawór 2 jest otwarty oraz czy koronka

*) Właściciel patentu oświadczył, że współtwórcami wynalazku są mgr inż. Franciszek Hwozdeński, Alfred Niewiadomski i Zygmunt Demków.

wiertnicza 5 jest wciągnięta do środka korpusu 1.

W miejscu najkorzystniejszym do gaszenia pożaru nakłada się hydrant nawiertowy na rurociąg przeciwpożarowy i przykręca mocno za pomocą łańcucha Galla 4 i śruby napinającej 7. Kręcąc nasadą ruchomą 9 w prawo, wysuwa się koronkę wiertniczą 5 aż do oporu, tj. zetknięcia się koronki z rurą. Uruchamia się grzechotkę 10 i równocześnie wgłębia się koronkę wiertniczą 5 w rurę przez powolne kręcenie nasadą ruchomą 9 w prawo. Po przewierceniu otworu wyciąga się koronkę wiertniczą 5 z otworu przez kręcenie nasadą ruchomą 9 w lewo — aż do oporu. Woda uchodzi przez otwór i wypłukuje wióry. Po kilku se-

kundach zamyka się zawór 2 i hydrant nawiertowy jest gotowy do akcji.

Zastrzeżenie patentowe

Hydrant nawiertowy, znamienny tym, że korpus (1) posiadający uszczelkę (3) połączoną za pomocą nakrętki (6) ma w swej górnej części nasadę ruchomą (9), w której jest osadzone wrzeciono (7) z koronką wiertniczą (5) służącą do wykonania otworu w rurociągu, przy czym wodę odprowadza się z korpusu (1) przez zawór (2) z wyłącznikiem Storca.

Jaworznicko-Mikołowskie
Zakłady Naprawcze
Przemysłu Węglowego

